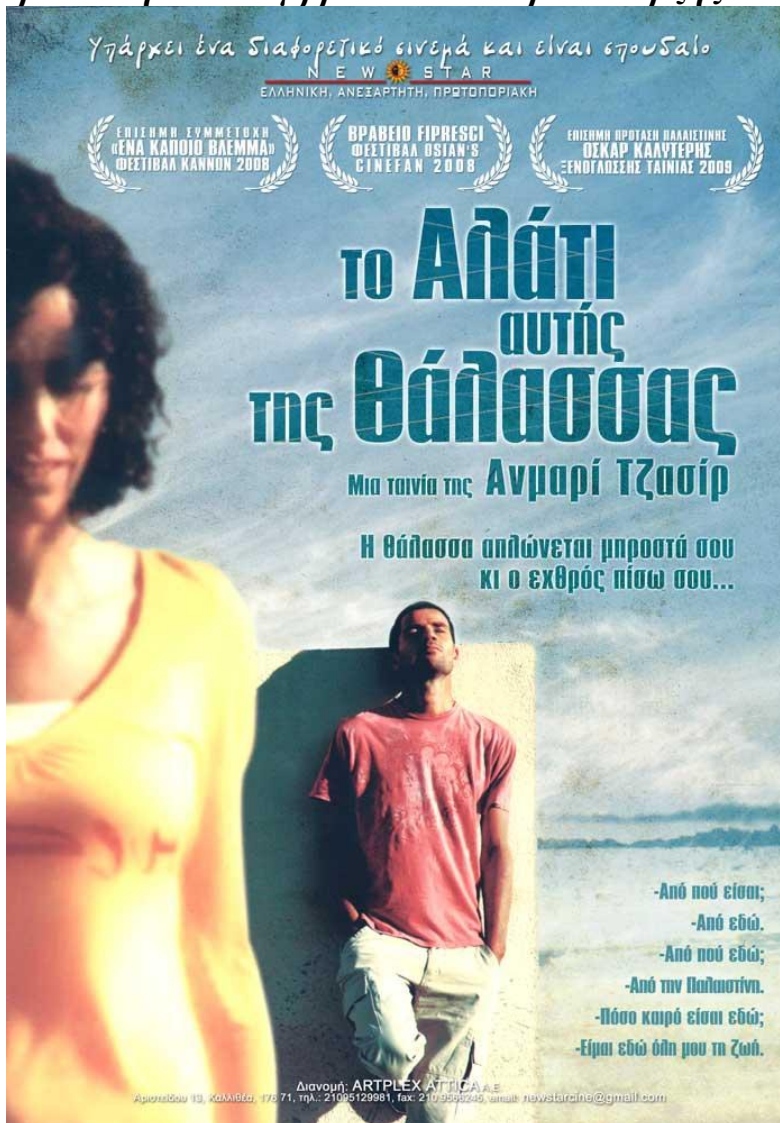

ΑΙΘΟΥΣΑ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ ΠΑΛΙΟΥ ΔΗΜΑΡΧΕΙΟΥ ΑΓΙΟΥ ΚΗΡΥΚΟΥ

Ο Δήμος Ικαρίας συμμετέχοντας στις εκδηλώσεις της Παγκόσμιας Ημέρας Αλληλεγγύης στο λαό της Παλαιστίνης, διοργανώνει προβολές ταινιών που αναδεικνύουν πόσο βαθιές είναι οι ρίζες των Παλαιστινίων στην Παλαιστίνη! Πόσο άδικες, επεκτατικές, και δολοφονικές, είναι οι συμπεριφορές του Ισραήλ.

Παρασκευή 30 Νοεμβρίου 2018 - Ώρα Έναρξης 20:30

Παλαιστινιακή ταινία 2008, **Σκηνοθεσία** : Ανμαρί Τζασίρ

Πρωταγωνιστούν: Σουίρ Χαμάντ, Σαλέχ Μπακρί, Ριγιάντ Ιντεϊς

Υπόθεση: Η 28χρονη Σοράγια, γεννημένη και μεγαλωμένη στο Μπρούκλιν, ταξιδεύει ως την Παλαιστίνη των γονιών της. Εκεί θα γνωρίσει τον Εμάντ, ο οποίος θέλει να φύγει με κάθε τρόπο στο εξωτερικό, αλλά και την καθημερινότητα της υπό κατοχή πατρίδας της.

Κινηματογραφικές προβολές με ελεύθερη είσοδο για όλους

ΤΟ ΑΛΑΤΙ ΑΥΤΗΣ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΑΣ

Η Σοράγια, 28 χρόνων, ζει με την οικογένειά της στο Μπρούκλιν. Είναι Παλαιστίνιοι πρόσφυγες της εργατικής τάξης. Μια μέρα ανακαλύπτει ότι οι οικονομίες του παππού της έχουν παγώσει στον τραπεζικό του λογαριασμό στην Τζάφα, απ' όπου εξορίστηκε το 1948. Η Σοράγια επιθυμεί να επιστρέψει στην Παλαιστίνη και τελικά τα καταφέρνει, με κόστος όμως το όνειρο αυτό να την απομακρύνει όλο και περισσότερο από την πραγματικότητα. Γνωρίζει τον Εμάντ, ο οποίος, αντίθετα με την ίδια, έχει βάλει σκοπό να φύγει για πάντα από την Παλαιστίνη.

Μαζί θα ανακαλύψουν ότι ο αγώνας για ελευθερία είναι υποχρέωση, ακόμα κι όταν σε ωθεί στην παρανομία. Πέρα από τους στενούς γεωγραφικούς ορισμούς και τις σύγχρονες ερμηνείες τους στη Δυτική Όχθη και στην ιστορική Παλαιστίνη, η ταινία της Τζασίρ μιλάει για τις ρίζες που αναζητάει μια νέα γυναίκα που δυσφορεί για μια απώλεια που έχει καταγραφεί βαθιά και ανεπούλωτα στο DNA της. Και πέρα από τη μικρή πλοκή, το Αλάτι Αυτής της Θάλασσας είναι μια συνειδητή βόλτα στη χαμένη πατρίδα της ψυχής. Οι δυο εξαιρετικοί ηθοποιοί (*ο Μπακρί έχει παρουσία χωρίς λόγια και η Χαμάντ διεισδύει παντρεύοντας συνεχώς την καταγωγή με τον προορισμό της*) περιηγούνται σαν να βλέπουν εικόνες που έχουν ζήσει ήδη. Αυτός θέλει να φύγει από τη Ραμάλα, να αναζητήσει καλύτερη τύχη στον Καναδά, και εκείνη έχει επιστρέψει από το Μπρούκλιν για να διεκδικήσει τη μικρή περιουσία του παππού της.

Κυρίως, όμως, η πάλη συμβαίνει μέσα της και δεν λέγεται παρά σε ελάχιστες εκρήξεις, καλά ζυγισμένες. Από αυτήν τη μυαλωμένη και δυνατή ταινία δεν απουσιάζει ο διδακτικός τόνος και ο αφηγηματικός πλατειασμός. Η ειλικρίνεια και η καθαρότητά της όμως την ανεβάζουν ψηλά και αφήνουν τους σπόρους της να πέσουν πιο μακριά από τα τεχνητά σύνορα που θρηνούν οι ήρωες της.